Bijdrage SIVO-festival aan Raadscommissie donderdag 12 september 2024.

Uitgesproken door Sjoerd Looijenga, voorzitter van SIVO Borger.

Ik las de schriftelijke beantwoording van de vragen over het niet doorgaan van SIVO en ik dacht…….. Wat is de rode draad in de huidige relatie tussen SIVO en de gemeente Borger-Odoorn…… Is dat het verschil in beleving? Of is het meer het gebrek aan inlevingsvermogen? Is er sprake van ‘n gebrek aan kennis.

‘Thuiskomen’ noemde uw voormalige wethouder uit Nieuw-Buinen de terugkeer van SIVO in 2020 naar de gemeente Borger-Odoorn. Thuis??

Hoe kan ’t dan dat de kennis over een festival, dat ruim dertig jaar deze gemeente als thuis heeft gehad, dat die kennis niet meer bij dezelfde gemeente aanwezig lijkt te zijn.

Verwachten wij als SIVO ten onrechte dat we als stakeholder geïnformeerd worden over een andere invulling van het voormalige Esdal-college. De plek die we met de gemeente in 2020 al hadden afgesproken. Nu werden we ineens met advertenties voor anti-kraak wonen geconfronteerd.

Zijn we als SIVO-organisatie zo naïef om te denken dat ‘men’ toch wel weet wat er bij zo’n specifiek festival allemaal komt kijken. Dat wij te maken hebben met visum-procedures, internationale toernee’s. Onze planning en die van onze gasten loopt minstens 9 maanden voor op een gewoon festival. De gemeente dacht dat eind april vroeg genoeg was om nog een vergunning af te geven. Regels zijn regels.

Als ik de schriftelijke beantwoording van de door gemeentebelangen aan het college gestelde vragen lees lijkt het wel of SIVO het vooral zichzelf moet verwijten dat het festival niet door kon gaan.

Kwestie van verschil in beleving? De feiten geven een ander beeld.

Een beeld van slechte of helemaal geen communicatie, spraakverwarringen en vooral het ontbreken van opvolging. Notabene onze contactpersoon bij de gemeente slaagde er maar niet in contacten binnen de eigen organisatie te leggen.

Je stelt een vraag maar krijgt nooit of pas maanden later een half antwoord. Of je krijgt antwoord op een vraag die je niet gesteld hebt. Nog vreemder, je leest het antwoord op je vraag in het Dagblad van het Noorden.

Communicatie. Kan het nog gekker? SIVO kreeg 25 april j.l. z‘n vergunning voor ’n festival, op een locatie en met voorzieningen die ze zelf zo niet had aangevraagd. Onze aanvraag bleek zonder overleg inhoudelijk aangepast. Niks beleving, gewoon een feit.

Op 2 mei besluiten we als SIVO-bestuur, vanwege alle onwil en starheid de handdoek te werpen.

Hoe kan ’t dat als iedereen, gemeente, ambtenaren, de provincie Drenthe die SIVO tot de culturele infrastructuur rekent en de structurele subsidie alweer had toegezegd en al die buitenlandse folkloregroepen die aangeven heel graag een SIVO-festival te willen het dan toch niet van de grond komt?

Misschien wel de belangrijkste vraag vanavond. Hoever gaat de gemeentelijke verantwoordelijkheid. Nee, hoever gaat ’t gemeentelijke inlevingsvermogen/ Hoe diep zit de liefde voor SIVO?

Regels zijn regels. Procedures zijn procedures. Maar SIVO is SIVO en is niet te vergelijken met b.v. Boerenrock. Meten met een menselijke maat noemen wij ’t binnen ons SIVO-bestuur. Regels zijn regels of kunnen we ’t samen regelen?

SIVO brengt wereldculturen samen. Zelfs volkeren die met elkaar in oorlog zijn maken bij ons op een unieke manier kennis met elkaar en gaan respectvol met elkaar om.

Drentse gastgezinnen zetten hun deur open voor al die verschillende en af en toe best wel vreemde nationaliteiten. Vreemd blijkt ineens een stuk minder eng. Samen met tientallen vrijwilligers en duizenden bezoekers maken ze er een onvergetelijke week van.

Ik vraag aan u om SIVO, en alles waar SIVO voor staat, echt te omarmen en samen met SIVO de schouders er onder te zetten.

Zodat wij in 2025 SAMEN het festival weer mogen BELEVEN. Op de plek waar het SIVO hoort en zich thuis voelt. In de gemeente Borger-Odoorn!

Dank voor uw aandacht.